

Test de antrenament

Filiera teoretică – Profilul real; Filiera tehnologică

Filiera vocațională – Toate profilurile (cu excepția profilului pedagogic).

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de trei ore.

SUBIECTUL I

(50 de puncte)

Citește următorul fragment:

Cristian Pătrășconiu: *Ce verb ai alege (și de ce) pentru a descrie întâlnirea ta cu literatura? Începuturile, primii pași...*

Adrian Alui Gheorghe: M-am născut într-o casă fără bibliotecă, îmi amintesc doar de o *Biblie* extrem de bine citită, adnotată, subliniată, cu multe pagini ilizibile de la răsfoit. Pe spațiul alb de pe pagini, mama notase evenimentele importante ale familiei: plecarea tatei la război, data în care a fost rănit pe front, nașterea celor patru copii care veniseră pe lume înaintea mea, morțile din familie. Apoi, îmi amintesc și încă mai păstrez, de un volum cu poezii de Mihai Eminescu, o carte cu coperti roșii, din seria „Biblioteca pentru toți”, cu o prefață semnată de Tudor Arghezi. Cartea fusese primită premiu de către unul din frații mei mai mari la sfârșitul anului școlar. De câte ori deschid azi o carte cu poezii de Eminescu, ediții de lux, am nostalgia acelei cărți ale cărei pagini sunt fărâmițate de prea multă folosință. Lumea din jurul meu era una extrem de tristă, dar abia mai târziu mi-am dat seama. Cooperativizarea forțată a agriculturii îi depedase pe țărani de pământ și de uneltele agricole, de animalele de tracțiune. Războiul, abia încheiat, îndoliase multă lume, inclusiv în familia mea. Lumea era tristă și tăcută. Noi, copiii, de la cinci, șase ani, munceam cot la cot cu cei maturi, fiecare după posibilitățile fizice, în agricultură, păzeam și hrăneam animalele din curte. Așa că, descoperind poveștile, am alunecat încet într-o altă dimensiune, ca o fugă din realitate. Cele câteva cărți de povești de care am făcut rost le-am învățat pe de rost. Epuizându-le, am început să îmi spun eu mie însumi povești în fiecare seară, pînă la somn. Când mă trezeam, continuam povestea cu ochii închiși. Devenise pasionant. Apoi, cred că eram prin clasa a treia, am scris primele poezii rimate, despre tot ce aveam în față, era un fel de inventariere a lumii din preajmă, anotimpuri, copaci, flori. Deși în timp am aruncat mii de pagini de manuscris, făcând selecții la sânge, acele caiete le păstrez, mă uit uneori cu duioșie la ele. Dar să mă întorc la întrebare, care ar fi verbul care să exprime acel prim contact cu literatura? Este un verb compus: *a fi uimit*.

Dar pentru a descrie natura relației tale cu literatura? Aici hai să nu lucrăm doar cu un singur verb, ci cu mai multe – 3, poate chiar 5...?

Lucrurile (substantivele) ne fixează pe lumea asta, verbele ne dinamizează. Relația cu literatura este una dinamică, firește, dacă ai intrat în acest teritoriu, nu mai ai liniște. Te simți ca prințul din poveste care a intrat în teritoriul tinereții fără bătrânețe și care are nostalgia a mereu altceva, ceva neștiut, dar presimțit, ceva care există doar fiindcă este imaginat. Literatura este un asemenea teritoriu, plin de promisiuni și plin de capcane, dar toate neliniștile sunt promisiuni, sunt orizonturi care merită explorate. Dar, ca să mă întorc la întrebare, care ar fi verbele care să descrie relația mea cu literatura? Sunt aceleași din copilărie și până azi, cred, dacă tot nu știi de ce ai intrat în acest teritoriu măcar să știi ce trebuie să faci ca să rămâi viu. Cred că *a citi continuu*, *a visa cu ochii deschiși ca și cum i-ai avea închiși*, *a te lăsa influențat de tot ce citești*, cărțile fiind dascăli extrem de buni, *a evolua în lectură de la vârstă la vârstă*, chiar dacă trebuie (este recomandat) să rămâi în esență copil, ca să ai parte de cel mai cald sentiment, nostalgia. Nostalgia este libertatea trecutului. Cu cât creștem și ne regăsim încorsetați de reguli și legi, de formalisme și legături împovărătoare, cu atâta trebuie să acordăm cât mai mult credit și cât mai multă libertate trecutului nostru.

Cristian Pătrășconiu, *Adrian Alui Gheorghe în dialog cu Cristian Pătrășconiu*, în *România literară*, nr.32/2024

A. Scrie pe foaia de examen, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la textul dat:

1. Indică sensul secvenței *au făcut rost* și sensul cuvântului *nostalgia*. **6 puncte**
2. Menționează numele unei cărți de care își amintește autorul că o avea în casă, utilizând informații din textul dat.

3. Precizează care erau consecințele cooperativizării forțate, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat. **6 puncte**
4. Explică motivul pentru care literatura este un tărâm plin de promisiuni. **6 puncte**
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, modul în care Adrian Alui Gheorghe se raportează la povești, așa cum se desprinde din textul dat. **6 puncte**

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă descoperirea poveștilor poate însemna sau nu o desprindere din cotidian, raportându-te atât la informațiile din fragmentul extras din *Adrian Alui Gheorghe în dialog cu Cristian Pătrășconiu* de Cristian Pătrășconiu, cât și la experiența personală sau culturală.

20 de puncte

În redactarea textului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente; **14 puncte**
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea, respectarea precizării privind numărul minim de cuvinte. **6 puncte**

În vederea acordării punctajului pentru redactare, textul trebuie să aibă minimum 150 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

SUBIECTUL al II-lea

(10 puncte)

Comentează, în minimum 50 de cuvinte, fragmentul dat, evidențiind o modalitate de caracterizare a personajului.

Dionisie clipi des, să nu cumva să-i dispară din față chipul omului atât de plăcut și bun la vorbă, încât Tatăl își trăsesese și el sufletul, de parcă l-ar fi readus în trupul lui plecat din lume cu un secol în urmă cu un efort de-a dreptul supranatural, deși totul părea firesc. Stătea în scaunul lui tapițat cu pluș grena, deși îi era foarte clar că preșul de cordele de pe lavița din chichineța lui era mult mai real decât tot ceea ce i se părea a fi un vis din care nu dorea să se trezească. Își atinse fața cu mâna stângă. Era rece și ușor transpirată. Ar fi vrut să-i atingă și fața celui de lângă el, care stătea dincolo de masă, pe un scaun asemănător ca al lui, deși, la fel, lavița pe care se așezase la venire, lângă el, era acoperită cu același preș de cordele, țesut, pe când era fastă, de Rareșa la războiul ei de la Găvana Donțului, și pe care îi păruse rău că nu-l trecuse în inventarul de zestre. Dar nu a îndrăznit să-l atingă, de teamă să nu dispară și să constate că nu e decât o iluzie de care el avea atât de multă nevoie. Acea enumerare a obiectelor de zestre, oferite de Vasăli Joldeucu fiicei lui, din toată inima, începuse a o face Tatăl, de parcă acel lucru s-ar fi întâmplat atunci, în acele momente:

- Într-una din zile, de cum am ajuns la conac, după ce, așa acum am văzut, s-au pregătit temeinic pentru prezentarea zestre și a arvunții căsătoriei, cum era obiceiul locului și cum dorea boierul să o facă, să fiu sigur că îmi va da fata cu o avere cu care puteam visa la un rang cât mai mare de boier, m-am văzut aproape legat cu totul de viitorul meu. Vasăli mi-a spus că o căsnicie nu are cum să înceapă fără o icoană a Maicii Domnului, ferecată în argint. Și-mi arată minunea adusă de la Athos de fratele Eraclie pentru călugărul Onufrie ce se oploșea într-o văgăună din dealurile Cioroaiei, nu departe de aici, icoană care a ajuns la el după ce călugărul s-a mutat la cele cerești cu sufletul și cu trupul într-un mormânt la schitul din apropiere, pentru care el, Vasăli, făcuse o mare donație. Să o aveți tot timpul în casă, să vă închinați la ea, că Maica Domnului e cea care vă poate apăra de toate relele din lume; e o minune, și face bani mulți. Asta m-a bucurat mai mult decât toată povestea icoanei, încât am făcut cruce și am consimțit.

Gellu Dorian, *Zestrea*

Notă

Pentru **conținut**, vei primi 6 puncte, iar pentru **redactare**, vei primi 4 puncte (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; punctuația – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, răspunsul trebuie să aibă minimum 50 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți *particularități ale unui text poetic studiat* aparținând lui George Bacovia.

În elaborarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- evidențierea a două trăsături care permit încadrarea textului poetic studiat într-o perioadă, într-un curent cultural/literar sau într-o orientare tematică;
- comentarea a două imagini/idei poetice relevante pentru tema textului poetic studiat;
- analiza a două elemente de compoziție și de limbaj, semnificative pentru textul poetic ales (de exemplu: titlu, incipit, relații de opoziție și de simetrie, motive poetice, figuri semantice, elemente de prozodie etc.).

Notă

Ordinea integrării reperelor în cuprinsul eseului este la alegere.

Pentru **conținutul** eseului, vei primi **18 puncte** (câte 6 puncte pentru fiecare cerință/reper).

Pentru **redactarea** eseului, vei primi **12 puncte** (existența părților componente – introducere, cuprins, încheiere – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; abilități de analiză și de argumentare – 3 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuația – 2 puncte; așezarea în pagină, lizibilitatea – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, eseul trebuie să aibă minimum 400 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.